

פקודת מס רווחי חברות. מס' 12 לש' 1947.

מס' 12 לש' 1947.

פקודה הבאה לקבוע קביעות בדבר הרמת הכנסה מתוך הטלת מס על רווחיהן של חברות ולהסדיר את גבייתו של אותו מס.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת מס רווחי החברות, 1947.

שם קצר.

2. בפקודה הזאת —

פירוט.

„הון-מניות רגיל“ מובנו כל הון-המניות (ויהי נקרא בכל שם שהוא), שהוציאה החברה, להבדיל מהון שהמחזיקים בו זכאים בדיווידנדום בשיעור קבוע או בשיעור העולה ויורד ביחד עם שיעור מס ההכנסה החל על חברות, אבל אין להם שום זכות אחרת לקבל חלק מרווחיה של החברה;

„חברה“ מובנה חברה כל-שהיא, המאוגדת או רשומה לפי חוק כל-שהוא העומד בתקפו בפלשתינה (א"י) או במקום אחר, והמונה כולל אגודה שיתופית;

„חוק הנוגע במס הכנסה“ מובנו פקודת מס ההכנסה, 1941, או פקודה כל-שהיא המתקנת את הפקודה הזאת או הבאה במקומה;

מס' 28 לש' 1941.

„יושב בפלשתינה (א"י)“, כשהמדובר הוא ביחיד, מובנו יחיד היושב בפלשתינה (א"י), פרט לאותן תקופות-היעדרות זמניות שתהיינה עשויות להיראות בעיני פקיד-השומה כמסתברות ולא בלתי-עקביות לטענתו של אותו יחיד שהוא יושב בפלשתינה (א"י); כשהמדובר הוא בחבר בני-אדם, בין-שהוא מאוגד ובין שאינו מאוגד, מובנו חבר כל-שהוא של בני-אדם, שהשליטה על עסקיו והנהלתם נעשות בפלשתינה (א"י);

„מס רווחי חברות“ מובנו המס שהושם לפי הפקודה הזאת;

„נציב“ מובנו הנציב שהופקד על הגשתו של החוק הנוגע במס הכנסה, או המשנה לנציב מס ההכנסה שנתמנה לפי החוק ההוא;

„פקיד-שומה“ מובנו פקיד כל-שהוא, שאותו הרשה הנציב העליון לערוך שומה כל-שהיא לפי החוק הנוגע במס הכנסה;

„רווחים“ מובנם כל הכנסה, העשוייה להתחייב במס הכנסה לפי החוק הנוגע במס הכנסה;

„רשימת-שומה“ מובנה רשימת חברות, שנישמו למס רווחי חברות, אשר הוכנה לפי סעיף 27;

„תקופת חשבונאות“ מובנה —

(א) במקרה שחשבונותיה של חברה נערכים לתקופות של שנים-עשר חודש, הבאות בזו אחר זו — כל אחת ואחת מן התקופות ההן; וכן

(ב) במקרה שחשבונותיה של חברה —

(1) נערכו לתקופה ארוכה משנים-עשר חודש או קצרה מכן, או

(11) לא נערכו,

אותה תקופה, שלא תעלה על שנים-עשר חודש, שיהיה הנציב עשוי להגדירה;

„תקופת חשבונאות העשוייה להיות מתחייבת במס“ מובנה —

(א) תקופת חשבונאות כל-שהיא, המתחילה ביום האחד באפריל, 1946; או

לאחר-מכן; וכן

(ב) במקרה שהתחילה תקופת חשבונאות לפני יום האחד באפריל, 1946, ונסתיימה לאחר התאריך ההוא — אותו חלק מתקופת החשבונאות ההיא החל לאחר יום 31 במארכ, 1946.

3. הפקודה הזאת תוגשם בידי הנציב, פקידי-השומה ואותם פקידים אחרים הנשמה ממחלקת מס ההכנסה שעשוי להיות צורך בהם.

4.—(1) כל אדם, שמוטלת עליו חובה רשמית כל-שהיא או העובד בהגשמתה של הפקודה הזאת, יהיה רואה כל תעודות, ידיעות, דינים-וחשבונות, רשימות-שומה והעתיקהן של רשימות כאלה, הנוגעים ברווחיה או בנסמני-רווחיה של חברה כל-שהיא, כסודיים ומסורים לו על מהימנותו, ויהיה מטפל בהם כן.

(2) שום אדם, שנתמנה לפי הפקודה הזאת או העובד בביצוע קביעותיה, לא יידרש להראות בבית-משפט כל-שהוא דין-וחשבון, תעודה או שומה כל-שהם, או לגלות או להודיע לבית-משפט כל-שהוא עניין או דבר כל-שהם, שנודעו לו מתוך ביצוע חובותיו לפי הפקודה הזאת, אלא במידה שהדבר עשוי להיות נחוץ לצורך הוצאתו אל הפועל של קביעות הפקודה הזאת, או מתוך סכייה לתביעה לדין על עבירה כל-שהיא, שנעשתה ביחס למס רווחי חברות, או בהמשכה של תביעה כזאת.

(3) מקום, שלפי חוק כל-שהוא העומד בתקפו בחלק כל-שהוא מן הדומיניונים של הוד רוממות, או במקום כל-שהוא שבחסות הוד רוממות, או בשטח-ארץ כל-שהוא, אשר עליו קיבל הוד רוממותו — מטעם חברי-הלאומים—מאנדאט, המבוצע בידי ממשלת הוד רוממותו בממלכה המאוחדת, הותקנה קביעה לעשיית הנחה מכל מס בגין תשלום מס רווחי חברות בפלשתינה (א"י), לא ימנע חיוב הסודיות, שהוטל בסעיף הזה, מלגלות — לפקידיה המורשים של הממשלה שבחלק, במקום או בשטח-הארץ ההם — אותן עובדות, העשויות להיות נחוצות כדי לאפשר את מתן ההנחה הנאותה, במקרים שבהם נתבעת הנחה מאותו מס באותם חלק, מקום או שטח-ארץ האמורים לעיל.

(4) כל אדם, שבאחיותו או בשליטתו נמצאים כל תעודות, ידיעות, דינים-וחשבונות או רשימות-שומה או העתיקהן של רשימות כאלה, הנוגעים ברווחיה או בנסמני-רווחיה של חברה כל-שהיא, והוא מוסר או מנסה למסור בזמן מן הזמנים אותן ידיעות, או דבר כל-שהוא הכלול באותם תעודות, דינים-וחשבונות, רשימות או העתיקים לאדם כל-שהוא —

(א) שאינו אדם, אשר לו הרשהו הנציב העליון למסור זאת; או

(ב) שלא לצרכי הפקודה הזאת,

יאשם בעבירה על הפקודה הזאת, ויהיה צפוי — משיתחייב בדין — למאסר למשך תקופה שלא תעלה על שישה חדשים או לקנס שלא יעלה על מאה פונט.

שימת מס
רווחי-חברות.

5. מתוך כפיפות לקביעותיה של הפקודה הזאת יושם, על רווחיה (שיתבררו כנקבע להלן) של כל חברה, ויורם וייגבה מרווחיה (כנ"ל) של כל חברה, שיתברו בפלשתינה (א"י), או יופקו או יתקבלו בה, במשך כל תקופת חשבונאות העשוייה להיות מתחייבת במס—מס (שייקרא „מס רווחי חברות“) כדי סכום השווה לעשרה אחוזים מן המאה באותם רווחים; בתנאי כי מקום שהרווחים הם רווחים הבאים בתקופת חשבונאות בת שנים-עשר חודש, העשוייה להיות מתחייבת במס, לא יושם מס על מאתיים וחמישים הפונטים הראשונים מהם, ומקום שהרווחים הם רווחים

הבאים בתקופת חשבונאות קצרה יותר, העשוייה להיות מתחייבת במס, לא יושם מס על אותו סכום מן הרווחים, שמתכונתו למאנים וחמישים פונטים כמתכונת תקופת החשבונאות הקצרה יותר, העשוייה להיות מתחייבת במס, לשנים עשר חודש.

6.—(1) רווחיה של חברה, שעליהם יש לשלם, ומהם יש להרים ולגבות, מס רווחי חברות, בהתאם לקביעותיו של סעיף 5, יהיו רווחיה של החברה, שנקבעו לפי עקרונות מס־הכנסה (כמוגדר בזה להלן), אולם מתוך כפיפות להסגלות (ה"א פתוחה; גימ"ל קמוצה) הבאות, דהיינו:—

קביעת רווחים.

(א) הרווחים לא יכללו הכנסה שנתקבלה במישרים או בעקיפים באמצעות דייווידנדים או חלוקת־רווחים מאת חברה העלולה להיות נישומה למס רווחי חברות לפי הפקודה הזאת;

(ב) לא יורשה שום ניכוי בגלל התחייבות לשלם, או בגלל תשלום, מס רווחי חברות לפי הפקודה הזאת;

(ג) לא תחולנה קביעותיהם של תנאי (11) של סעיף 11(1) (ט) ושל סעיף 14 של פקודת מס ההכנסה, 1941, או קביעותיו המתאימות של כל חוק אחר הנוגע במס הכנסה;

מס' 23 'ש' 1941.

(ד) לא יורשה שום ניכוי בגין כל טראנסאקציה או פעולה של טיב כל־שהוא, שמיעטו באופן מלאכותי את סכום רווחיה של החברה לצרכי הפקודה הזאת;

(ה) לא יורשה שום ניכוי בגין הוצאות, אשר תעלינה על הסכום, שיראהו הנציב מסתבר ונחוץ, מתוך התחשבות בדרוש לעסקי החברה, ובמקרה של דמי מנהלים או תשלומים אחרים תמורת שירותים — על השירותים שעשאו למעשה האדם הנדון;

(ו) מקום שבקביעת הרווחים בגין כל תקופת חשבונאות, העשוייה להיות מתחייבת במס, היה הניכוי עשוי להיות מורשה, אלמלא קביעותיו של הסעיף הזה, ולדעתו של הנציב אין בניכוי משום סכום, שיש לייחסו באופן מסתבר ונאות לתקופת החשבונאות ההיא, העשוייה להיות מתחייבת במס, יהיה עשוי להיות מורשה כניכוי — בגין התקופה ההיא — רק אותו חלק של הניכוי בלבד, שייראה לנציב כחלק שאפשר לייחסו באופן מסתבר ונאות לתקופה ההיא, וכל יתרה של הניכוי ינהגו בה כמתייחסת אל אותה תקופה אחרת או לאותן תקופות אחרות (בין שהן כוללות כל תקופת חשבונאות העשוייה להיות מתחייבת במס, או חלות כולן או מקצתן בתחומיה, ובין שאינן כוללות כל תקופה כזאת או חלות בה), ככל אשר יראה הנציב לנאות;

(ז) מקום שביצעו של חוזה עובר את תחומיה של תקופת החשבונאות, העשוייה להיות מתחייבת במס, תיחס לתקופה ההיא — אלא־אם יורה הנציב שלא־כן, מתוך התחשבות במסיבות מיוחדות כל־שהן — אותה מתכונת של כלל הרווח או ההפסד, שיצאו — או העתידים לצאת לפי האומדנה — מתוך ביצועו הגמור של החוזה, אשר אפשר לייחסה בדין לתקופה ההיא מתוך התחשבות במידת ביצועו של החוזה בתקופה ההיא;

(ח) מקום שתקופת חשבונאות, העשוייה להיות מתחייבת במס, אינה תקופה שעליה נערכו חשבונותיה של החברה, תיערכנה אותן חלוקה והקצאה — לתקופות מיוחדות — של הרווחים או ההפסדים, לגבי תקופה כל־שהיא שעליה נערכו החשבונות, וייעשה אותו צירוף של רווחים או הפסדים כאלה, או חלק מוקצה כל־שהוא מהם, שיהיו נראים נחוצים כדי להגיע לכלל קביעת

הרווחים שבאו בתקופת החשבונאות העשוייה להיות מתחייבת במס. כל הקצאה לפי הפסקה הזאת תיעשה לפי מתכונת מספר החדשים או שבדי החדשים שבתקופות הנדונות, אלא אם יורה הנציב הוראה אחרת מתוך התחשבות במסיבות מיוחדות כלשהן;

(ט) מקום שנגרם הפסד לחברה בכל תקופת חשבונאות, העשוייה להיות מתחייבת במס (וזה ייקבע כדרך שנקבעים רווחים, הבאים בכל תקופת חשבונאות, העשוייה להיות מתחייבת במס, לצרכי מס רווחי חברות), רשאית החברה לתבוע שאותו הפסד יועבר לתקופה הבאה, וככל האפשר ינוכה מן, או יעומת לעומת, הרווחים, שיבואו בתקופת החשבונאות הבאה, העשוייה להיות מתחייבת במס, ואם יעלה ההפסד על הרווחים האלה וכדי המידה שיעלה עליהם — לעומת הרווחים שיבואו בתקופת החשבונאות שלאחריה, העשוייה להיות מתחייבת במס, וכך הלאה.

לצרכי הפסקה הזאת יהיו רואים כתקופת חשבונאות, העשוייה להיות מתחייבת במס, תקופת חשבונאות החייבת במס, כפי שהוגדרה לצרכי פקודת הכנסת המלחמה (מס רווחי חברות), 1945.

(2) במקרה של ערעור יהיו נתונים בידי בית המשפט לערעורים כל כוח או שיקול דעת, המוקנים לנציב לפי הסעיף הזה.

(3) לצרכי הסעיף הזה יהיה מובנו של הביטוי „עקרונות מס-הכנסה“, ביחס לחברה, העקרונות והקביעות המיוחדות (לרבות עקרונות וקביעות מיוחדות בדבר פיטורי הכנסה ממס), שלפיהם ובהתאם להם נקבעה הכנסה, העשוייה להיות מתחייבת במס, של חברה לצרכי מס-הכנסה, בהתאם לקביעותיו של החוק הנוגע במס-הכנסה העומד בתקפו — ביחס לשנת-השומה לצרכי מס-הכנסה, שבה מסתיימת תקופת החשבונאות, העשוייה להיות מתחייבת במס, של החברה.

7. מקום, שהיתה חברה, העשוייה להיות מתחייבת במס רווחי חברות (שתיקרא להלן „החברה העיקרית“), ביום האחד באפריל, 1946, או נעשתה לאחר-מכן, או הנה בתאריך תחילתה של הפקודה הזאת, או נעשית לאחר-מכן, בעל מפיק-הנאה — בין בשם עצמה ובין בשמו של קרוא-שם, בין במישרים ובין באמצעות חברה אחרת או חברות אחרות, או מקצתה במישרים ומקצתה באמצעות חברה אחרת או חברות אחרות—שידרו לא פחות מתשע עשיריות בהון-המניות הרגיל של חברה אחרת (שתיקרא להלן „חברת-העזר“), ינהגו — לצרכי הפקודה הזאת — ברווחיה או בהפסדיה של חברת-העזר כברווחים או הפסדים כסדרם של החברה העיקרית, כאילו היתה חברת-העזר סניף של החברה העיקרית, וחברת-העזר לא תהיה נישומה בנפרד למס רווחי-חברות בגין תקופת החשבונאות, העשוייה להיות מתחייבת במס, של חברת-העזר, או בגין חלק מאותה תקופה, שבהם היתה חברת-העזר, או הנה, חברת-העזר של החברה העיקרית, אם תגיש החברה העיקרית בקשה על-כך לנציב במשך שישה חדשים למן —

(א) תאריך תחילת תקפה של הפקודה הזאת — במקרה שהחברה העיקרית הנה בתאריך ההוא, או היתה קודם לתאריך ההוא, אותו בעל מפיק-הנאה כאמור לעיל; או

(ב) תום תקופת החשבונאות הראשונה, העשוייה להיות מתחייבת במס, של חברת-העזר, שבהמשכה נעשית החברה העיקרית אותו בעל מפיק-הנאה כאמור

מס' 26 'ש' 1945.

קביעות ברבר
חברות-עזר.

לעיל — במקרה שהחברה העיקרית נעשית אותו בעל מפיק-הנאה לאחר התאריך ההוא.

או אותה תקופה ארוכה יותר, שיהיה הנציב עשוי להרשותה במקרה מיוחד כל-שהוא, או סוג של מקרים, לאחר שיובאו לפניו נימוקים נאותים.

8.—(1) סכום מס רווחי חברות, העשוי להשתלם בידי חברה כל-שהיא בגין הרווחים, הבאים בכל תקופת חשבונאות העשוייה להיות מתחייבת במס, יורשה לנכותו כהוצאה, לצרכי קביעת הכנסתה של אותה חברה — העשוייה להיות מתחייבת במס — בתקופה היא, לצרכי מס הכנסה — בהתאם לחוק הנוגע במס הכנסה.

ניכוי מס רווחי חברות בקביעת הכנסה העשוייה להיות מתחייבת במס, לצרכי מס הכנסה.

(2) מקום שהורשה לנכות סכום כהוצאה, מכוח תקפו של הסעיף הזה, יוחזר כל מס-הכנסה יתר (י"ד קמוצה; ת"ו צרוייה), ששילמוהו עקב כך חברה או אדם אחר כל-שהם, לאותה חברה או לאותו אדם אחר.

9.—(1) מקום שחברה נמצאת בפירוק לא יחלקו המחסל, הנקוט (נו"ן קמוצה) או אדם אחר, שבידו השליטה על האקטיב של החברה, אותו אקטיב, או כל חלק ממנו, עד-אשר תוקצב הקצבה—להנחת דעתו של הנציב—כדי לשלם כל מס רווחי חברות, שהחברה עשוייה להיות חייבת בו, מתוך התחשבות נאותה בקביעותיו של סעיף 220א מפקודת החברות.

חברה בחיסול.

(2) כל מחסל, נקוט או אותו אדם אחר כאמור לעיל, המחלקים את האקטיב של החברה, או כל חלק ממנו, בלי להקציב הקצבה כזאת כאמור לעיל, יאשמו בעבירה, ויהיו צפויים — משיתחייבו בדין — לקנס כדי פיי-שלושה בסכום כל מס רווחי חברות, שהיה עשוי להיות משתלם.

פרק כ"ב.

10. מחסל או נקוט, שנתמנו בידי בית-המשפט או לפי חוק כל-שהוא, העומד בתקפו בפלשתינה (א"י), ובידם ההכוונה (ה"א פתוחה; כ"ף שוואית), השליטה או ההנהלה של רכוש כל-שהוא של חברה, יהיו עשויים להתחייב במס רווחי חברות באותו אופן וכדי אותו סכום, שהיתה עשוייה להתחייב בהם אותה חברה.

מחסלים ונקוטות עשויים להתחייב במס.

11.—(1) חברה שמושבה אינו בפלשתינה (א"י) (שתיקרא להלן בסעיף הזה „חברה לא-תושבת“) תהיה נתונה לשומה ולתשומת רווחי חברות על שמם של כל מיופה-כוח, סוכן מסחרי, סוכן, נקוט, סניף או מנהל — בין שבאים הרווחים לידי אותם מיופה-כוח, סוכן-מסחרי, סוכן, נקוט, סניף או מנהל ובין שאינם באים לידיהם — באותו אופן וכדי אותו סכום, שהיה נישום ומושם על החברה הלא-תושבת, אילו היה מושבה בפלשתינה (א"י) והיתה מקבלת אותם רווחים למעשה.

סוכן וכו' של חברה, שמושבה מחוץ לפלשתינה (א"י), עשוי להתחייב במס.

חברה לא-תושבת תהיה נתונה לשומה ולתשומת מס בגין רווחים כל-שהם הבאים — בין במישרים ובין בעקיפים — מכל ייפוי-כוח, סוכנות מסחרית, סוכנות, נקוטות, סניף או הנהלה, או באמצעותם, ומבחינה זו תהיה נתונה לשומה ולתשומת מס על שמם של מיופה-כוח, הסוכן המסחרי, הסוכן, הנקוט, הסניף או המנהל.

(2) רב-החובל של כל ספינה, שבעליה או שוכרתה היא חברה לא-תושבת, העשוייה להיות מתחייבת במס הכנסה, לפי קביעותיו של סעיף 19 מפקודת מס ההכנסה, 1941, או לפי קביעות מתאימות כל-שהן של חוק אחר כל-שהוא, הנוגע במס הכנסה, יהיו רואים אותו (בלי להוציא, על-ידי-כך מן הכלל כל סוכן אחר) כסוכנה של אותה חברה לא-תושבת לכל צרכי הפקודה הזאת.

מס' 23 'ש' 1941.

(3) מקום שחברה לא־תושבת עוסקת בעסקים עם אדם היושב בארץ, ומתלבן לפקיד־השומה כי בגלל הקשרים ההדוקים שבין האדם היושב בארץ והחברה הלא־תושבת ובגלל שליטה של ממש שבידי החברה הלא־תושבת על האדם היושב בארץ, ייתכן לסדר את מהלך העסקים בין החברה הלא־תושבת ובין האדם היושב בארץ — והוא מסודר כן — באופן שהעסק, אשר עושה האדם היושב בארץ בהמשך לזיקתו אל החברה הלא־תושבת, אינו נושא לאדם היושב בארץ שום רווחים, או רווחים פחותים מאלה שאפשר היה לצפות בהם כי יהיו נובעים מן העסק ההוא, תהיה החברה הלא־תושבת נתונה לשומה ולתשומת מס רווחי חברות על שמו של האדם היושב בארץ, כאילו היה האדם היושב בארץ סוכנה של החברה הלא־תושבת.

(4) מקום שמתלבן לפקיד־השומה, העורך את השומה, כי סכומם האמיתי של רווחיה של חברה לא־תושבת, העשויים להיות מתחייבים במס רווחי חברות על שמו של אדם היושב בארץ, אי־אפשר לבררו על־נקלה במקרה כל־שהוא, יהיה פקיד־השומה רשאי — אם ימצא זאת לנכון — לשום את החברה הלא־תושבת ולשים עליה מס על־יסוד אחוז הוגן ומסתבר של מחזור העסקים, שעשתה החברה הלא־תושבת באמצעותו של האדם היושב בארץ, שעל שמו היא עשויה להיות מתחייבת במס כאמור לעיל, או יחד עם אותו אדם, ובמקרה זה תתרחבנה קביעותיה של הפקודה הזאת, ביחס למסירת דינים־חשובנות או פרטים בידי בני־אדם הפועלים מטעם אחרים, עד־כדי לדרוש מן האדם היושב בארץ שימציא דינים־חשובנות או פרטים על העסקים שעשתה כך החברה הלא־תושבת באמצעותו של האדם היושב בארץ או יחד עמו, באותו אופן, שבו צריכים בני־אדם, הפועלים מטעמן של חברות לא־תושבות, להמציא דינים־חשובנות או פרטים על הרווחים, שעליהם יושם מס:

בתנאי שסכום האחוזים ייקבע בכל מקרה מתוך התחשבות בטיבן של העסק, ומשקבעו פקיד־השומה, יהיה ניתן לערער כפי שנקבע בסעיף 30.

(5) שום דבר שבסעיף הזה לא יגרום לחברה לא־תושבת שתהיה עשויה להיות מתחייבת במס על שמו של סרסור או עמיל כללי או סוכן אחר, מקום שאותו סרסור, עמיל כללי או סוכן אינו אדם מורשה, העוסק בסוכנותה הרגילה של החברה הלא־תושבת, או אדם הנתון לתשומת מס — כאילו היה סוכן — בהמשך לסעיפים־קטנים (2), (3) ו־ (4) בגין רווחים הבאים ממכירות או טראנסאקציות, אשר בוצעו באמצעותו של סרסור או סוכן כאלה.

(6) העובדה, שחברה לא־תושבת מוציאה לפועל מכירות או מבצעת טראנס־אקציות עם בני־אדם לא־תושבים אחרים במסיבות, שהיו עלולות להפכה לעשויה להיות מתחייבת במס בהמשך לסעיפים־קטנים (2) ו־ (3) על שמו של אדם היושב בארץ, לא יהיה בה, כשהיא לעצמה, כדי להפכה לעשויה להיות מתחייבת במס בגין רווחים הבאים מן המכירות או הטרנסאקציות ההן.

(7) מקום שחברה לא־תושבת עשויה להיות מתחייבת במס רווחי חברות על שמו של כל מי־פה־כוח, סוכן מסחר, סוכן, נקוט, סניף או מנהל בגין רווחים כל־שהם, הבאים ממכירת סחורות או תוצרת שיוצרו או נעשו מחוץ לפלשתינה (א״י) בידי החברה הלא־תושבת, רשאי האדם, שעל שמו עשויה החברה הלא־תושבת להיות מתחייבת במס כן, לפנות — אם ימצא לנכון — אל פקיד־השומה בבקשה לערוך או לתקן את שומת המס בגין הרווחים ההם על בסיסם של הרווחים, שיש

לצפות באופן מסתבר כי סוחר יזכה בהם, או — מקום שנמכרות הסחורות בקמעונות בידי המייצר או היצרן או מטעמם — כי קמעונאי יזכה בהם במישרים; ולאחר שתובא הוכחה המניחה את דעתו של פקיד-השומה, בדבר סכום הרווחים על הבסיס האמור לעיל, תיערך השומה או תתוקן בהתאם לכך.

12. האדם, שעל שמו עשויה חברה לא-תושבת להיות מתחייבת במס רווחי חברות, יהיה אחראי לכל העניינים, שדרוש לעשותם מכוח תקפה של הפקודה הזאת לגבי שומת רווחיה של אותה חברה, ולגבי תשלום המס העשוי להיות מושם עליהם.

פעלים וכו' שצריך לעשותם אדם אשר על שמו עשויה חברה לא-תושבת להיות מתחייבת במס.

13. המנהל או פקיד עיקרי אחר של כל חברה יהיו אחראים לעשיית כל אותם פעלים, עניינים ודברים, שדרוש לעשותם מכוח תקפה של הפקודה הזאת, לגבי שומת רווחיה של אותה חברה ולגבי תשלום המס העשוי להיות מושם עליהם.

מנהל או פקיד עיקרי אחר של חברה אחראים לעשיית פעלים וכו'.

14. כל אדם המקבל — מכוח תפקיד כל-שהוא — כסף או שווה-כסף כל-שהם, שהם רווחיה של כל חברה, או שייכים לכל חברה, העשויה להיות מתחייבת עליהם במס רווחי חברות, יכין וימציא — כל-אימת שיידרש לעשות כן בהודעה מאת פקיד-השומה, ובמשך הזמן שיהיה נזכר באותה הודעה — רשימה חתומה בידו, שתכיל —

נציג או סוכן צריכים להכין רשימות.

(א) הרצאת-דברים אמיתית ונכונה על כל אותם רווחים, וכן

(ב) שמה וכתבתה של כל חברה, שאלה יהיו שייכים לה.

וקביעותיה של הפקודה הזאת, בדבר חדלון מלהמציא רשימות או פרטים בהתאם להודעה מאת פקיד-השומה, תחולנה על כל רשימה כזאת.

15. כל אדם, האחראי לפי הפקודה הזאת לתשלום מס רווחי חברות מטעם חברה, רשאי לעכב בידו מכל כסף, המגיע לידו מטעם אותה חברה, סכום כזה ממנו, שיספיק כדי תשלום אותו מס; ויהיה מוגן, ובוזה הוא מוגן, מפני כל אדם שהוא בעניין כל תשלומים שישלמם בהמשך לפקודה הזאת ומכוח תקפה.

התפצות נציג או סוכן.

16.— (1) פקיד-השומה רשאי לדרוש — בהודעה בכתב — מכל חברה, שתמציא לו — במשך זמן מסתבר, שלא יפחת מכדי שלושים יום מתאריך מסירתה של אותה הודעה — דין-וחשבון על רווחים ועל אותם פרטים, שיהיו עשויים להיות נדרשים לצורך הפקודה הזאת, בדבר הרווחים, שעליהם תהיה עשויה אותה חברה להיות מתחייבת במס רווחי חברות.

הודעה על אפשרות להיות מתחייב במס ודיני-וחשבונות.

(2) מקום שלא קיבלה חברה כל-שהיא, העשויה להיות מתחייבת במס רווחי חברות, את ההודעה הנזכרת בסעיף-קטן (1) —

(א) במקרה שנסתיימה תקופת החשבונאות העשויה להיות מתחייבת במס, שבגינה משתלם אותו מס, קודם לתאריך תחילת תקפה של הפקודה הזאת — במשך שישה חדשים מאותו תאריך; או

(ב) במקרה שתקופת החשבונאות העשויה להיות מתחייבת במס, שבגינה משתלם אותו מס, מסתיימת באותו תאריך או לאחריו — במשך שישה חדשים למן תום אותה תקופת חשבונאות, העשויה להיות מתחייבת במס, תהיה זו חובתה של אותה חברה למסור הודעה לפקיד-השומה — לפני תום תקופה נוספת של חודש אחד — כי היא נתונה לתשומת מס כן, וכל חברה החדלה או מתרשלת מלמסור אותה הודעה תאשם בעבירה על הפקודה הזאת.

פקיד־השומה רשאי
לבקש רינים
וחשבונות נוספים.

17. פקיד־השומה רשאי למסור הודעה בכתב לכל חברה, בכל שעה שימצא לנחוץ ולעתים כה קרובות כפי שימצא לנחוץ, שבה ידרוש מאת החברה להמציא לו — במשך זמן מסתבר שיוגבל באותה הודעה — דינים־וחשבונות מלאים יותר או נוספים בדבר כל עניין, שעליו נדרש או נקבע דין־וחשבון לפי הפקודה הזאת.

כוח לבקש
דינים־וחשבונות,
פנסקים וכו'.

18. לצורך השגת ידיעות מלאות בדבר רווחיה של חברה כל־שהיא רשאי פקיד־השומה למסור הודעה לאותה חברה, שבה ידרוש ממנה להשלים ולהמציא לפקיד־השומה — במשך זמן מסתבר — כל דין־וחשבון שיהיה נקוב באותה הודעה, או לבוא לפניו — על־ידי נציגה — ולהראות לבחינה כל פנסקים, תעודות, חשבונות ודינים־וחשבונות, שיהיה פקיד־השומה עשוי לראותם נחוצים לכך.

יהיו רואים רינים
וחשבונות כאילו
הומצאו בהרשאה
כהלכה.

19. דין־וחשבון, הרצאת־דברים או טופס, שנאמר עליהם כי הומצאו לפי הפקודה הזאת בידי חברה כל־שהיא או מטעמה, יהיו רואים אותם מכל הבחינות כאילו הומצאו בידי החברה ההיא או בהרשאתה, הכול לפי העניין, אלא־אם יוכח היפוכו של דבר, וכל אדם, החותם על כל־דין־וחשבון, הרצאת דברים או טופס כאלה, יהיו רואים אותו כידוע את כל העניינים האמורים בהם.

יריעית רשמיות.

20. פקיד־השומה רשאי לדרוש מכל פקיד של ממשלת פלשתינה (א"י), או של כל עירייה, מועצה מקומית או רשות מקומית אחרת, או של כל גוף ציבורי אחר, להמציא אותם פרטים, העשויים להיות דרושים לצרכי הפקודה הזאת, והעשויים להיות בידיו של אותו פקיד:

בתנאי שלא יחוייב שום פקיד כזה — מכוח תקפו של הסעיף הזה — לגלות כל פרטים, שביחס אליהם מוטל עליו כל חיוב שבחוק לשמור סוד.

יש להמציא דין
וחשבון על רווחים
שנתסכלו לחיבונה
של חברה או
שזולמו לה.

21. מקום שאדם כל־שהוא, מכוח תפקיד כל־שהוא —

(א) מקבל רווחים כל־שהם, שעליהם חלה הפקודה הזאת, השייכים לחברה, או
(ב) משלם לחברה כל־שהיא או לפקודתה כל רווחים כאלה,

רשאי פקיד־השומה למסור לאותו אדם הודעה, שבה ידרוש ממנו להמציא — במשך הזמן שיוגבל באותה הודעה, ושלא יפחת מכדי שלושים יום מתאריך מסירתה של אותה הודעה — דין־וחשבון שיכיל —

(i) הרצאת־דברים אמיתית ונכונה על כל אותם רווחים; וכן

(ii) שמה וכתבתה של כל חברה, שלה שייכים אותם רווחים.

חתימה על הודעות.

22.—(1) כל הודעה, שצריכה להינתן בידי פקיד־השומה לפי הפקודה הזאת, תיחתם בידי פקיד־השומה או בידי איזה אדם, או אי־אלה בני־אדם, שמינה אותם מומן לזמן לתכלית ההיא, וכל הודעה כזאת תהיה בת־תוקף אם תהיה חתימתו של פקיד־השומה או של אותם אדם או בני־אדם מודפסת או כתובה עליה כהלכה:

בתנאי שכל הודעה בכתב — לפי הפקודה הזאת — לכל חברה או אדם אחר, שבה היא נדרשת או הוא נדרש להמציא פרטים לפקיד־השומה, או כל הודעה, לפי הפקודה הזאת, הדורשת מאיש או מעד כל־שהם לבוא לפני פקיד־השומה, תהיינה חתומות באופן אישי בידי פקיד־השומה או בידי אדם כל־שהוא שהרשהו כהלכה.

(2) חתימה, המצורפת להודעה כל־שהיא, ומיומר בה כי היא חתימתו של אדם כל־שהוא, שנתמנה כך, תיחשב לחתימתו של האדם ההוא, עד־אשר יוראה היפוכו של דבר.

23. אפשר למסור הודעה לאדם בין באופן אישי ובין מתוך משלוח בדואר רשום לפי כתבתו הפרטית או כתובת עסקיו, שנודעו לאחרונה, ובמקרה האחרון יהיו רואים אותה כאילו נמסרה — במקרה בני-אדם היושבים בפלטינה (א"י) — לא יאוחר מביום השישי שלאחר היום שבו נשלחה בדואר, ובמקרה של בני-אדם שאינם יושבים כן — ביום הבא לאחר היום, שבו היתה מתקבלת ההודעה במהלך הרגיל של הדואר, ומשבאים להוכיח מסירה כזאת יהיה די להוכיח, שהמכתב המכיל את ההודעה כתבתו נערכה כנאות והוא נשלח בדואר כנאות.

מסירת הודעות.

24. כל דינים-רוחשבונו, ידיעות נוספות וחילוף-מכתבים הבא בתוצאת הדברים, וכן תשלום מס לפי-קביעותיה של הפקודה הזאת, אפשר לשלחם לפקיד השומה, ללא תשלום דמי-דואר, במעטפות המסומנות „מס רווחי חברות“.

משלוח חיים בדואר.

25.—(1) פקיד-השומה יגש לשום כל חברה, העשוייה להיות מתחייבת במס רווחי חברות, בהקדם האפשרי לאחר תום המועד שניתן לאותה חברה להמצאת הדין-החשבון שלה.

פקיד-השומה יגש.

(2) מקום שמסרה חברה דין-רוחשבונו, רשאי פקיד-השומה —

(א) לקיים את הדין-רוחשבונו ולערוך את השומה לפיו, או

(ב) אם יש בידו טעמים מסתברים להיות סבור שהדין-רוחשבונו אינו דין-רוחשבונו נכון — לקבוע לפי מיטב שיקול-דעתו את סכום רווחיה של החברה, ולשומה בהתאם לכך.

(3) מקום שלא מסרה חברה דין-רוחשבונו, ופקיד-השומה סבור כי אותה חברה חייבת לשלם מס רווחי חברות, יהיה רשאי לקבוע — לפי מיטב שיקול-דעתו — את סכום רווחיה של אותה חברה, ולשומה בהתאם לכך, ואולם שומה כזאת לא תפגע באחריות כל-שהיא, שבה העמידה את עצמה אותה חברה מלבד-זאת, בגלל חלונה או רשלנותה מלמסור דין-רוחשבונו.

26. הנציב רשאי לדרוש על דעת עצמו — במשך ארבע-שנים-לאחר תום תקופת החשבונאות, העשוייה להיות מתחייבת במס — להביא לפניו את הרשומות על כל מעשה לפי הפקודה הזאת, שעשאו פקיד-שומה כל-שהוא, ולאחר שיקבל את הרשומות רשאי הנציב לערוך, או לגרום שתיערך, אותה חקירה-ודרישה שיראנה נאותה, ומתוך כפיפות לקביעותיה של הפקודה הזאת, רשאי הוא להעביר בעניין זה אותם צווים שיראם נאותים:

כוח של ביקורת.

בתנאי כי —

(א) לא יעביר כל צו העלול להיות לרעתה של חברה, העשוייה לשלם מס רווחי חברות, בלא שישמע את (טענותיו של) נציגה של אותה חברה, או שיתן לנציג כזה הזדמנות מסתברת להשמיע (את טענותיו);

(ב) לא תיפגם זכותה של אותה חברה לערער על שומה כל-שהיא, שתהיה נערכת לפי הסעיף הזה.

27.—(1) פקיד-השומה יכין בהקדם האפשרי רשימות של חברות שנישמו למס רווחי חברות.

רשימת חברות שנישמו והודעות שומה.

(2) אותן רשימות (שתיקראנה בזה „רשימות-שומה“) תכילנה את שמותיהן וכתובותיהן של החברות הנישומות למס, את סכום רווחיה של כל חברה, את סכום מס רווחי החברות שכל חברה עשוייה לשלמו, ואתם פרטים אחרים שיהיו עשויים להיקבע.

(3). מקום שתוייקו במשרדו של פקיד־השומה העתקים שלמים של כל הודעות־שומה ושל כל הודעות המתקנות שומות, יהיו אלה רשימות־השומה לצרכי הפקודה הזאת.

מינוי סוכן בממלכה
הפאחדת.

28. כדי להקל את שומת רווחיהן של חברות, שמושכן בממלכה המאוחדת, רשאי הנציב העליון למנות סוכן בממלכה המאוחדת, שיערוך חקירות־ודרישות מטעם פקיד־השומה בדבר כל חברה כזאת, ויברר ויודיע לפקיד־השומה את סכום רווחיה של אותה חברה, שייקבע בהתאם לפקודה הזאת, וישלח לפקיד־השומה את החשבונות והחישובים שעליהם מבוסס הדין־והחשבון שלו. משיקבל פקיד־השומה את הדין־והחשבון, ירשום את הסכום, שנמסר בדין־והחשבון, ברשימת־השומה:

בתנאי כי —

- (א) אם יהיה נראה לפקיד־השומה שנפלה טעות כל־שהיא בחשבונות או בחישובים, יהיה רשאי להחזיר את הדין־והחשבון לעיון נוסף; וכן
(ב) שום דבר שבסעיף הזה לא ישלול מאדם כל־שהוא כל זכות־ערעור שהוענקה בסעיף 30.

כוחו של פקיד שומה
לעיון מחדש בשומה
במקרה של השנה
עליה ולתקנה.

29—(1) פקיד־השומה יגרום כי תימסר לכל חברה, ששמה מצוי ברשימת־השומה, הודעה ערוכה לפי כתובת משרדה הרשום, המרצה (מ"ם פתוחה; ר"ש שוואית) את סכום רווחיה ואת סכום מס רווחי חברות שהיא עשוייה לשלמו, ומודיעה לה את זכויותיה לפי סעיף־קטן (2).

(2) חולקת חברה כל־שהיא על השומה, רשאית היא לפנות לפקיד־השומה בהודעת־השגה בכתב, כדי שיעיין מחדש בשומה שהוטלה עליה ויתקן אותה. בקשה כזאת תרצה בדיוק ובקיצור את נימוקי השגתה על השומה, ותיערך במשך חמישה־עשר יום למן תאריך מסירתה של הודעת־השומה:

בתנאי שאם נחה דעתו של פקיד־השומה, כי — בגלל סיבה מסתברת — נבצר מן החברה, החולקת, על השומה, לערוך את הבקשה במשך אותה תקופה, יאריך הלה את המועד כדי מידה שתהיה מסתברת במסיבות ההן.

(3) משנתקבלה הודעת־ההשגה, שעליה מרומז בסעיף־קטן (2), רשאי פקיד־השומה לדרוש מן החברה, שמסרה את הודעת־ההשגה, להמציא אותם פרטים על רווחיה של החברה הנישומה, שיהיה פקיד־השומה עשוי לראותם נחוצים, ולהראות כל פנקסים ותעודות אחרות, שבשמירתה או בשליטתה, הנוגעים באותם רווחים, וכן רשאי הוא להזמין כל אדם, שהוא סבור בו כי יוכל למסור עדות בדבר השומה, לבוא לפניו, ורשאי הוא לחקור אותו אדם בשבועה או באופן אחר.

(4) במקרה שיגיעו פקיד־השומה וכל חברה, שנישומה והשיגה על השומה שנערכה עליה, לידי הסכם בדבר הסכום שהחברה עשוייה להיות נישומה בו, תחוקן השומה בהתאם לכך, ותימסר לאותה חברה הודעה על המס העשוי להשתלם.

(5) לא הושג הסכם כזה, יקבע פקיד־השומה את המס בצו שבכתב:

בתנאי כי במקרה שלא תגיע חברה כל־שהיא, אשר פנתה בבקשה אל פקיד־השומה — לפי סעיף־קטן (2) — שיעיין בשומה שנערכה עליה ויתקן אותה, לידי הסכם עם פקיד־השומה בדבר הסכום שהיא עשוייה להיות נישומה בו, לא תיפגם זכותה לערער — לפי קביעותיה של הפקודה הזאת — על השומה שנערכה עליה.

ערעורים על שומות.

30.—(1) כל חברה, הרואה את עצמה מקופחת בשומה כל־שהיא שנערכה עליה, ולא הגיעה לידי הסכם עם פקיד־השומה באופן שנקבע בסעיף־קטן (4) של הסעיף הקודם, רשאית לערער על השומה בפני שופט בריטי צעיר בלשכתו, בהתאם לקביעותיה של הפקודה הזאת ולכללי בית־המשפט שהותקנו לפיה. פקיד־השומה יהיה המשיב בערעור כזה.

לצרכי ערעור זה יהווה אותו שופט בית־משפט אזרחי.

(2) כל הערעורים יהיו נשמעים בדלתיים סגורות, אלא אם יורה השופט — לבקשת אחד משני הצדדים — הוראה אחרת.

(3) חובת ההוכחה, כי השומה שמתלוננים עליה מופרזת היא, תהיה על המערער.

(4) השופט יאשר, יפחית, יגדיל או יבטל את השומה, או יתן אותו צו על אודותיה, שיהיה עשוי למצאו ראוי.

(5) פקיד השומה ימסור למערער הודעה על סכום המס העשוי להשתלם לפי השומה שיקבע אותה השופט.

(6) הכרעת השופט, השומע את הערעור, וכל צו שיתן בעניין זה יהיו סופיים: בתנאי שיהיה השופט, השומע אותו ערעור, רשאי — אם הוא רוצה בכך — להרצות את עניין המשפט, במידה שהוא נוגע בשאלת־חוק, לחוות־דעתו של בית־המשפט העליון, היושב בדין כבית־משפט לערעורים אזרחיים:

ובתנאי נוסף, כי השופט, ששמע את הערעור, לא יוצא על־ידי־כך מכלל אפשרות לישב בבית־המשפט העליון, שיפסוק בעניין המשפט אשר הורצה.

(7) זקן השופטים רשאי להתקין — בהסכמתו של הנציב העליון — כללי בית־משפט להסדרת הנוהג והפרוצידורה בערעורים לפי הפקודה הזאת, וכן רשאי הוא — בלי פגוע בכללותו של אותו כוח — לקבוע באותם כללים את תשלום הדמים, מתן־הערובה, ההשלשה לידי בית־משפט, הגשת העדות והכנת הרצאות־הדברים בעניין המשפט.

טעות וכו' בשומות
ובהורעות.

31.—(1) שום שומה, כתב־פקודה או משא־ומתן משפטי אחר, שנאמר עליהם כי נעשו בהתאם לקביעותיה של הפקודה הזאת, לא יהיו מסולקים ולא יהיו רואים אותם כבטלים או עשויים להיבטל בהיעדר טופס־צורה, ולא יהיו נפגעים בגלל טעות, פגם או השמטה שבהם, אם הם — לפי מהותם ונפקותם — תואמים את כוונותן ומשמעותן של הפקודה הזאת או של כל פקודה המתקנת אותה, או נעשו בהתאם להן, ואם החברה, שנישומה או שמתכוונים לשום אותה או שהושפעה על־ידי־כך, צויינה בהם בהתאם לכוונה ולהבנה רווחות.

(2) לא יוטל דופי בשומה ולא תהיה נפגעת —

(א) מחמת טעות שבה בדבר —

(I) שמה של חברה חייבת (במס); או

(II) תיאורם של רווחים כל־שהם; או

(III) סכום המס שהוטל;

(ב) בגלל הבדל כל־שהוא בין השומה וההודעה עליה:

בתנאי שבמקרי שומה תימסר כהלכה ההודעה על־כך לחברה, שמתכוונים לשים עליה מס, ואותה הודעה תכיל, לפי מהותה ונפקותה, את הפרטים שלפיהם נערכת השומה.

32. במקרים, שבהם ניתנה הודעה על השגה או ערעור, תישאר גבייתו של מס רווחי חברות תלוייה ועומדת, עד שיוכרעו אותם השגה או ערעור:
בתנאי שבכל מקרה כזה יהיה פקיד-השומה רשאי לכפות את תשלום אותו חלק מן המס (אם מצוי חלק כזה), שאינו שנוי במחלוקת.

פרוצדורה במקרים
שבהם תלויים
ועומדים השנה
או ערעור.

סועד חשלוס.

33. מס רווחי חברות ישתלם במשך שלושים יום לאחר מסירת הודעת-השומה לפי סעיף 29:

בתנאי שיהיה פקיד-השומה רשאי להאריך את מועד-הפרעון, אם ימצא זאת לראוי.

עונש על אי-תשלום
מס וכפיית תשלום.

34.—(1) לא שולם מס רווחי חברות כל-שהוא במשך התקופה שנקבעה בסעיף

— 33

(א) יוסף עליו סכום השווה לעשרים אחוזים מן המאה בסכום המס העשוי להשתלם, וקביעותיה של הפקודה הזאת, המתייחסות לגבייתו ולהיפרעותו של מס, תחולנה על גבייתו והיפרעותו של אותו סכום;

(ב) ימסור פקיד-השומה הודעת דרישה לחברה הנישומה, ואם לא יבוצע התשלום במשך שלושים יום למן תאריך מסירתה של אותה הודעת-דרישה, יהיה פקיד-השומה רשאי לגשת לכפות את התשלום, כפי שנקבע בזה להלן, או לפי פקודת המסים (גבייה), וקביעותיה של אותה פקודה — פרט לסעיף 12 שבה — תחולנה על גביית מס רווחי חברות, כאילו היה זה מס בגדר מובנה של הפקודה היא:

פרק קל"ו.

בתנאי, שאם פקיד-השומה אינו מושל המחוז, ישלח פקיד-השומה למושל המחוז — במחוז שבו נמצא משרדה הרשום של החברה או שבו היא עוסקת בעסקיה — תעודת-אישור, בחתימתו של פקיד-השומה, שבה יהיה ניקב סכום הפיגורים במס רווחי חברות המגיע מן החברה, משקיבל מושל המחוז אותה תעודת-אישור, יגש הלה לכפות את התשלום לפי קביעותיה של פקודת המסים (גבייה), החלות על גביית מס רווחי החברות כאמור-לעיל.

פרק קל"ו.

(2) פקיד-השומה רשאי להורות — לאחר שיובא לפניו נימוק נאות כל-שהוא — כי ייפרע סכום כל-שהוא הפחות מכדי הקנס המלא, וכן רשאי הוא להגדיל — מזמן לזמן — את הסכום שהורה להיפרע אותו, כך, במקרה של המשכת אי-תשלום, ואולם באופן שכלל הסכום, שהורה להיפרע אותו, כך, לא יעלה על עשרים אחוזים מן המאה בסכום המס העשוי להשתלם.

גביית מס לאהר
הכרעת השנה או
ערעור.

35.—(1) מקום שהיה מעוכב תשלום מס רווחי חברות, כולו או מקצתו, עד שתברר תוצאתם של הודעת-השגה או של ערעור, יהיה המס, המגיע לפי השומה, כאשר תוכרע עקב אותם השגה או ערעור, הכול לפי העניין, משתלם, במשך שלושים יום לאחר שתקבל החברה הנישומה את ההודעה על המס העשוי להשתלם, ואם לא ישולם אותו מס במשך אותה תקופה, תחולנה קביעותיו של סעיף 34:

בתנאי שיהיה פקיד-השומה רשאי להאריך אותה תקופה, אם ימצא את הדבר לראוי.

(2) לצרכי הסעיף הזה יהיו רואים את הערעור כמוכרע, אף-על-פי שהורצה עניין המשפט לחוות-דעתו של בית-המשפט העליון לפי התנאי לסעיף-קטן (6) של סעיף 30:

בתנאי שאם ישונה סכום השומה בצו או בפסק־דין של בית־המשפט העליון, כי אז —

(א) אם שולם מס יותר מדי — יוחזר סכום תשלום־היתר בצירוף אותה ריבית, אם תינתן ריבית, שיהיה בית־המשפט העליון עשוי לקצבה, או

(ב) אם שולם מס פחות מדי — יהיה הסכום — שלא שולם — משתלם בהתאם לקביעותיו של סעיף־קטן (1) מן הסעיף הזה.

36.—(1) אם — במקרה מיוחד כל־שהוא — יש לפקיד־השומה טעם לסבור, כי אדם, שנישום למס רווחי חברות על רווחים של חברה כל־שהיא, לפי הפקודה הזאת, עשוי לצאת מפלשתינה (א"י) קודם שתחול חובת תשלום אותו מס — לפי קביעותיו של סעיף 33 — בלא שישלם אותו מס, יהיה רשאי לדרוש — בהודעה בכתב לאותו אדם — כי ישלם את המס במשך זמן שיוגבל באותה הודעה. לאחר־מכן תחול חובת התשלום של אותו מס עם תום הזמן שהוגבל כך, ובמקרה א־יתשלום יהיה מתפרע מיד — באופן שנקבע בסעיף 34, אלא־אם תינתן ערובה על תשלומו כדי הנחת דעתו של פקיד־השומה.

תשלום מס בידי בני־אדם העומדים לצאת מפלשתינה (א"י).

(2) אם — במקרה מיוחד כל־שהוא — יש לפקיד־השומה טעם לסבור, כי מס רווחי חברות על רווחים של חברה כל־שהיא עשוי לבלי להתפרע בסופו של דבר, יהיה רשאי — בכל זמן, הכול לפי מה שיידרש בכל מקרה ומקרה —

(א) לדרוש מיד מכל חברה — בהודעה שבכתב — לערוך דין־וחשבון ולהמציא פרטים על כל רווחים כאלה במשך הזמן שיהיה נקוב באותה הודעה;

(ב) לערוך שומה על אותה חברה לפי סכום הרווחים, שנרשמו בדין־וחשבון, או — אם לא נערך דין־וחשבון כזה, או שאין דין־וחשבון כזה מניח את דעתו של פקיד־השומה — לפי אותו סכום, שיהיה מסתבר לדעתו של פקיד־השומה; (ג) לדרוש — בהודעה שבכתב הערוכה אל החברה שנישומה — כי ערובה על תשלום המס תינתן מיד כדי הנחת דעתו.

(3) הודעה על שומה כל־שהיא, שתיערך בהתאם לקביעותיו של סעיף־קטן (2), תימסר לחברה הנישומה, וכל מס שנישום כך (בהתאם לקביעותיו של סעיף־קטן (2)) יהיה משתלם עם דרישה ערוכה בכתב בחתימת־ידו של פקיד־השומה, ואם לא ישולם, יהיה מתפרע מיד — באופן שנקבע בסעיף 37, אלא־אם תינתן ערובה על תשלומו כדי הנחת דעתו של פקיד־השומה.

(4) כל חברה, ששילמה את המס בהתאם לדרישתו של פקיד־השומה, או שנתנה ערובה על תשלום כזה לפי סעיף־קטן (2), תהיינה נודעות לה זכויות השגה וערעור, שהוענקו בסעיפים 29 ו־30, והסכום ששילמה אותו יכוונן בהתאם לתוצאתם של אותם השגה או ערעור.

(5) קביעותיו של סעיף־קטן (2) לא תפגענה בכוח, שהוענק לנציב לפי סעיף 26.

37. מס רווחי חברות עשוי להיות נתבע בדין ומתפרע בבית־משפט, שלו שיפוט מוסמך, על־ידי פקיד־השומה בשמו הרשמי, ביחד עם יציאות התביעה במילואן, מאת החברה שעליה הושם המס, כחוב המגיע לממשלת פלשתינה (א"י), וכמו־כן גם באמצעים שנקבעו בסעיף 34.

פקיד־שומה חובת דיון על מס.

38.—(1) הוכח להנחת דעתו של פקיד־השומה, כי חברה כל־שהיא שילמה מס רווחי חברות על כל תקופת חשבונאות, העשוייה להיות מתחייבת במס, יותר מן

החזרת תשלום מס.

הסכום. העשוי להיות מושם עליה כדון, תהיה אותה חברה זכאית לקבל חזרה את הסכום היתר (יו"ד קמוצה; ת"ו צרוייה) ששילמה אותו. כל תביעה על החזרת תשלום לפי הסעיף הזה תוגש במשך שנתיים מתאריך התשלום כאמור לעיל. פקיד-השומה יתן תעודת-אישור על הסכום שיש להחזירו, ועם קבלת תעודת-האישור יגרום החשבונאי הכללי כי תבוצע החזרת התשלום מתוך תואם (אל"ף פתוחה) אל-כך.

(2) פרט לסכומים, העשויים להיות מוחזרים (למשלמהם) לאחר השגה או ערעור, לא תבוצע כל החזרת תשלום לחברה כל-שהיא על כל תקופת חשבונאות, העשויה להיות מתחייבת במס, שעליה חדלה או התרשלה אותה חברה מלמסור דין-וחשבון, או שעליה נישומה בסך העולה על הסכום הכלול בדין-וחשבון שלה, אם רק קיבלה הודעה על השומה שנערכה עליה בגין אותה תקופת חשבונאות, העשויה להיות מתחייבת במס; אלא-אם יוכח, להנחת דעתו של פקיד-השומה, שאותם חדלון או התרשלות מלמסור דין-וחשבון אמיתי ונכון מקורם איננו במרמה, או בפעל או חדלון-מעשה במוזד מצד החברה היא.

(3) חברה כל-שהיא, הרואה את עצמה מקופחת בהכרעתו של פקיד-השומה בדבר הסכום הטעון החזרה לפי הסעיף הזה, תהיה נודעת לה אותה זכות עצמה לערער על אותה הכרעה, כאילו מצאה את עצמה מקופחת בשומה שנערכה עליה.

סידורים של הטלת מס כפולה.

39.—(1) הצהיר בצו הנציב העליון במועצה כי נעשו סידורים, הנקובים בצו, עם ממשלת שטח-ארץ כל-שהוא שמחוץ לפלשתינה (א"י) לשם מתן הקילה מהטלת מס כפולה ביחס למס רווחי חברות וכל מס כיוצא בו מטיבו, שהוטלו לפי חוקי שטח-הארץ ההוא, וכן כי מן המועיל שתהיה נפקות נודעת לסידורים ההם, תהיה נפקות נודעת לסידורים ביחס למס רווחי חברות למרות דבר כל-שהוא שבחיקוק כל-שהוא.

(2) צו כל-שהוא, שניתן לפי הסעיף הזה, עלול להיות מופקע בצו מאוחר ממנו.

(3) מקום שתהיה נפקות נודעת לסידורים כל-שהם מכוח תקפו של הסעיף הזה, לא ימנע חיוב הסודיות, שהוטל בסעיף 4 של הפקודה הזאת, כי תגולינה — לפקיד מורשה כל-שהוא של הממשלה שעמה נעשו הסידורים — אותן ידיעות, שדרוש לגלותן לפי הסידורים.

(4) הנציב העליון במועצה רשאי להתקין כללים לשם ביצוע קביעותיהם של סידורים כל-שהם, שלהם נודעת נפקות לפי הסעיף הזה.

עונש על עבירות.

40. כל-חברה או אדם אחר, שאשמו בעבירה על הפקודה הזאת, או כל חברה או אדם אחר, המפירים קביעה מקביעותיה של הפקודה הזאת, או כלל מן הכללים שהותקנו לפיה, או החדלים למלא אחריהם, ועל-כך לא נקבע במיוחד שום עונש, יהיו צפויים — משיתחייבו בדין — לקנס של חמישים פונט, ואם לא ישלם אדם, להבדיל מחברה, את הקנס — למאסר של שלושה חדשים.

עונש על אי-מילוי אחר הודעה.

41. כל חברה או אדם, שבלא סיבה מספקת —

(א) חדלים למלא אחר דרישותיה של הודעה, שנמסרה להם לפי הפקודה הזאת; או

(ב) חדלים מלבוא — בתשובה על הודעה, שנמסרה להם לפי הפקודה הזאת, או משבאו — חדלים מלהשיב על שאלה כל-שהיא, שנשאלו בהיתר,

יאשמו בעבירה, ויהיו צפויים — משיתחייבו בדין — לקנס של חמישים פונט, ואם לא ישלם אדם, להבדיל מחברה, את הקנס — למאסר של שלושה חדשים ולקנס נוסף של חמש-מאות מיל על כל יום, שבו הוא ממשיך לבלי לשלם לאחר החיוב בדין.

42.— (1) כל חברה או אדם, שבלא תירוץ מסתבר —

(א) עורכים דינרוחשבוני לא-נכון מתוך שהם משמיטים או ממעטים רווחים כל-שהם, שעליהם הם נדרשים בפקודה הזאת לערוך דינרוחשבוני; או
(ב) מוסרים ידיעות לא-נכונות כל-שהן, על כל עניין או דבר, המשפיעים על התחייבותם של החברה, או של אדם אחר כל-שהוא, במס רווחי-חברות, יאשמו בעבירה, ויהיו צפויים — משיתחייבו בדין — לקנס של מאה פונט ולכפל סכומו של מס רווחי חברות, שהומעט בתוצאתם של אותם דינרוחשבוני לא-נכון או ידיעות לא-נכונות, או שהיו ממעיטים אותו כן, אילו קויימו הדינרוחשבוני או הידיעות כנכונים.

עונש על עריכת דינרוחשבוניות לא-נכונים וכו'.

(2) שום חברה או אדם אחר לא יהיו צפויים לכל עונש לפי הסעיף הזה, אלא-אם הוגשה התלונה הנוגעת באותה עבירה בשנה הסמוכה — לאחריה — לתקופת החשבונאות, העשויה להיות מתחייבת במס, שבגינה נעשתה העבירה, או במשך שלוש שנים לאחר תומה.

(3) פקיד-השומה רשאי להגיע לכלל פשרה על כל עבירה על הסעיף הזה, וכן רשאי הוא לעכב כל משאומתן משפטי לפי לסעיף הזה, או להגיע לכלל פשרה עליו, לפני הינתן פסק-הדין.

43. חברה או אדם כל-שהם, אשר — במזיד ובכוונה להשתמט, או לסייע לכל חברה אחרת או אדם אחר להשתמט, ממש —

(א) משמיטים מדינרוחשבוני, שנערך לפי הפקודה הזאת, רווחים כל-שהם שהיו צריכים להיכלל בו; או

(ב) מוסרים כל הרצאת-דברים כוזבת או רושמים כל רשומה כוזבת בדין וחשבון כל-שהוא, שנערך לפי הפקודה הזאת; או

(ג) משיבים תשובה כוזבת כל-שהיא, בין בעל-פה ובין בכתב, על כל שאלה או דרישת ידיעות, שנשאלה או נדרשה בהתאם לקביעותיה של הפקודה הזאת; או

(ד) מכינים או מקיימים או נותנים הרשאה להכין או לקיים פנקסי-חשבונות או דינים-חשבונות אחרים כוזבים, או מזיפים או נותנים הרשאה לזייף פנקסי-חשבונות או רשומות כל-שהם; או

(ה) משתמשים בכל מרמה; נכל או תחבולה שהם, או נותנים הרשאה להשתמש בכל מרמה, נכל או תחבולה שהם,

יאשמו בעבירה, ועל כל עבירה ועבירה יהיו צפויים — משיתחייבו בדין — לקנס של מאתים פונט ולתשלום פי-שלושה בסכום המס, שבו הם חייבים, לפי הפקודה הזאת, על תקופת החשבונאות העשויה להיות מתחייבת במס, שבגינה עברו את העבירה, ובמקרה אדם — להבדיל מחברה — למאסר של שישה חדשים, או לאותם קנס ומאסר גם יחד.

כביעות ענשים הנוגעות במרשם וכו'.

(2) פקיד-השומה רשאי להגיע לכלל פשרה על כל עבירה לפי הסעיף הזה, וכן רשאי הוא לעכב כל משאומתן משפטי לפי הסעיף הזה, או להגיע לכלל פשרה עליו, לפני הינתן פסק-הדין.

יש לשלם מס למרות כל משאומתן משפטי על ענשים וכו'.

44. כוננות משאומתן משפטי לשם הטלת עונש, קנס או תקופת מאסר, או הטלתם, לפי הפקודה הזאת, לא תהיינה פוטרות שום חברה או אדם אחר מחובת תשלום כל מס רווחי חברות, שהם עשויים להיות מתחייבים בו.

סיוג בדבר משאומתן משפטי פלילי.

45. קביעותיה של הפקודה הזאת לא תשענה על כל משאומתן משפטי פלילי לפי כל פקודה אחרת או חוק אחר.

כוח להתקין כללים.

46. הנציב העליון במועצה רשאי להתקין מוזמן לזמן כללים בדרך-כלל לשם ביצוע קביעותיה של הפקודה הזאת, ובמיוחד רשאי הוא לקבוע קביעות בכללים האלה בדבר —

(א) טפסי הדינים והחשבונות, התביעות, הרצאות-הדברים וההודעות לפי הפקודה הזאת;
(ב) כל אותם עניינים, שהפקודה הזאת מרשה לקבעם.

ה. ל. ג. גרניי
מנהל ענייני הממשלה.

28 במארס, 1947.

תש"ז 169 תקנות פקודת מס הכנסה,

מס' 13 לש' 1947.

פקודה הבאה לאחד ולתקן את החוק המתייחס למס הכנסה.

חוק יחוק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

חלק א—אקדמות.

שם קצר.

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת מס הכנסה, 1947.

סירוש.

2. בפקודה הזאת —

„אדם“ כולל כל חברה או התאחדות או חבר בני-אדם בין שהוא מאוגד ובין שאינו מאוגד;

„אדם נטול כושר“ מובנו כל אדם שהוא קטן, שאינו שפוי בדעתו, שוטה, חולה-רוח או אדם הנתון בפסלות;

מס' 5 לש' 1942.

„בניין תעשייתי“ מובנו, בגין כל בניין תעשייתי הנמצא בתחומי כל שטח, להבדיל משטח עירוני, כמובן הנודע לו בפקודת מס הרכוש החקלאי, 1942;

„הכנסה העשוייה להיות מתחייבת במס“ מובנה הסכום הכולל של הכנסתו של כל אדם, מן המקורות שנוקבו בסעיף 5, הנשאר לאחר שהותרו הניכויים והפיטורים הנאותים, לפי הפקודה הזאת;

„חבר בני-אדם“ מובנו כל חבר ציבורי, מאוגד או מצובר, וכל חברה, אגודת אחים, חברותה או אגודה של בני-אדם בין שהן מאוגדות ובין שאינן מאוגדות;

„חברה“ מובנה כל חברה מאוגדת או רשומה לפי חוק כל-שהוא העומד בתקפו בפלשתינה (א"י) או במקום אחר, והמונח כולל אגודה שיתופית;